

PRAKSISOVERSIGT · STRAFFERET

Praksisoversigt over terrorisme (straffeloven §§ 114-114 j)

Terrorforsæt, straffniveauer efter 2020-skærpelsen og følgeretsvirkninger i straffelovens kapitel 13

Version 2 · Opdateret 16. jul. 2026 · 39 afgørelser · 2008-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Straffelovens §§ 114-114 j udgør det samlede strafferetlige værn mod terrorisme – bygget op gennem antiterrorpakke I (2002) og II (2006), fremmedkrigerpakken (2016) og den gennemgribende straffskærpelse i 2020. Praksis viser to gennemgående mønstre: dels at det kvalificerede terrorforsæt er et selvstændigt og krævende bevistema, som ikke følger automatisk af handlingens grovhed, dels at Højesteret konsekvent afviser at lade politisk sympati med gerningsmandens sag – modstand mod et totalitært regime – bringe handlingen uden for § 114. Strafniveauerne blev ved lov nr. 883 af 16. juni 2020 forhøjet med omkring det halve, og domstolene har siden udmålt straffe helt op til strafmaksimum på 16 år, ledsaget af opholds- og kontaktforbud, frakendelse af indfødsret og udvisning for bestandig.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 Det kvalificerede terrorforsæt efter § 114, stk. 1 – at skræmme en befolkning i alvorlig grad, uretmæssigt at tvinge myndigheder eller at destabilisere et lands grundlæggende strukturer – er et selvstændigt bevistema, som ikke følger af handlingens grovhed alene.
- 02 At en handling er rettet mod et totalitært regime, der ikke respekterer retsstatsprincippet, bringer den ikke i sig selv uden for § 114; afgørende er en samlet vurdering af alle sagens elementer (SS-30/2024-HJR).
- 03 Organisationens overordnede formål, valg af mål og alliancer indgår i vurderingen: en gruppe, der ikke hovedsageligt sigter mod at udbrede demokratiske værdier og angriber både militære og civile mål, er en terrorsammenslutning.
- 04 Spørgsmålet om, hvorvidt en konkret gruppe er en terrorsammenslutning, er bevisbedømmelse, som Højesteret ikke kan efterprøve i en udmålingsanke, jf. retsplejelovens § 933, stk. 2.
- 05 Ved lov nr. 883 af 16. juni 2020 blev straffniveauet for samtlige terrorbestemmelser forhøjet med omkring det halve – for § 101 a, stk. 1, fordoblet og for § 114 j firedoblet.
- 06 Forsøg på terrorisme ved bombesprængning og manddrab straffes efter 2020-anvisningen som udgangspunkt med 16 års fængsel, dvs. strafmaksimum efter § 33, stk. 1.

- 07** Meget ung alder er en reel formildende faktor: Højesteret nedsatte i SS-73/2024-HJR straffen fra 7 til 5 år for en 15½-årig med ledende rolle i Feuerkrieg Division.
- 08** Terrorfinansiering efter § 114 b kræver ikke, at midlerne kan spores til en konkret terrorhandling – det er tilstrækkeligt, at modtageren begår eller har til hensigt at begå § 114- eller § 114 a-handlinger.
- 09** Fremme af terrorvirksomhed efter § 114 e rammer også rent kommunikative bidrag – deling af bombe- og våbenmanualer i lukkede onlinefora er fremme, ikke beskyttet ytring.
- 10** Billigelse efter § 136, stk. 2, kræver en udtrykkelig positiv påskønnelse: »den helteagtige aktion« er billigelse, mens omtale af et angreb som »selvforsvar« ikke er.
- 11** Frakendelse af dansk indfødsret efter indfødsretslovens § 8 b, stk. 1, er udgangspunktet ved terrordomme på 2 års fængsel eller derover, forudsat at den dømte ikke bliver statsløs.
- 12** Risiko for tortur eller forfølgelse efter EMRK art. 3 prøves ikke ved selve udvisningsdommen, men først forud for en eventuel udsendelse eller i en asylsag.
- 13** EMD har konsekvent afvist danske klager over frakendelse af statsborgerskab og udvisning efter terrordomme som åbenbart grundløse (Johansen, Mubarak, Fateh, Belgacem).
- 14** Hensynet til mindreårige børn med dansk statsborgerskab kan efter TEUF art. 20 blokere for udvisning – men ikke for frakendelse af indfødsret (SS-112/2023-HJR).
- 15** Retten må ikke oplyse forsvareren om, at PET ikke har yderligere materiale, medmindre forsvareren har et konkret krav på oplysningen efter retsplejelovens § 729 a, stk. 3.
- 16** Påtale for §§ 114-115 sker efter justitsministerens påbud, jf. § 118 a, og efterforskningen varetages som udgangspunkt af PET.

Kapitel 13's arkitektur: § 114 som kerne og de ni

§ 1 satellitbestemmelser

Terrorvænet er bygget koncentrisk omkring [straffelovens § 114](#). Kernen er selve terrorhandlingen – en af otte opregnede grundforbrydelser (manddrab, grov vold, frihedsberøvelse, kapring, våben- og eksplosivforbrydelser efter § 192 a, brandstiftelse mv.) begået med det kvalificerede terrorforsæt. Strafferammen er fængsel indtil på livstid. [§ 114, stk. 2](#) rammer transport af våben eller eksplosivstoffer med samme forsæt, og [stk. 3](#) truslen om at begå handlingerne.

Omkring kernen ligger ni satellitbestemmelser, der fremrykker vænet til forberedelses- og støttehandlinger:

Bestemmelse	Gerningsindhold	Strafferamme
§ 114 a	Strafskærpelseskatalog – konventionsforbrydelser uden terrorforsæt	Op til det dobbelte af grundstraffen; min. 6 år hvis grundstraf < 4 år

§ 114 b	Terrorfinansiering	12 år
§ 114 c	Hvervning (stk. 1-2) og selvhvervning (stk. 3)	12/16 år · 8 år · 8/12 år/livstid
§ 114 d	Oplæring og træning (stk. 1-2) og modtagelse heraf (stk. 3)	12/16 år · 8 år · 8 år
§ 114 e	Fremme af terrorvirksomhed	8 år · 12/16 år ved tilslutning til væbnet styrke
§ 114 f	Deltagelse i eller væsentlig støtte til magtanvendende korps	8 år
§ 114 g	Deltagelse i ulovlig militær organisation	Bøde eller 3 år
§ 114 h	Ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben (dual-use)	8 år
§ 114 i	Modtagelse af økonomisk støtte fra terrorgruppe	8 år
§ 114 j	Indrejse- og opholdsforbud i konfliktområde	Bøde eller 8 år

Hertil kommer tværsporet i kapitel 12: [§ 101 a](#) om tilslutning til en fjendtlig væbnet styrke, som kæmper mod den danske stat (12 år, under særligt skærpende omstændigheder livstid), og hvervning hertil (12/16 år).

Bestemmelsernes indbyrdes forhold er subsidiaritetsstyret: § 114 e gælder »i øvrigt«, dvs. når forholdet ikke rammes af §§ 114-114 d; § 114 f gælder, når forholdet ikke omfattes af §§ 114-114 e; og § 114 g, når forholdet ikke omfattes af §§ 114-114 f. Det giver en trappe, hvor anklagemyndigheden kan lande på et lavere trin, når terrorforsættet eller den konkrete tilknytning ikke kan bevises.

Straffelovrådet gennemgik hele værnet i [betænkning nr. 1474/2006 om det strafferetlige værn mod terrorisme](#), afgivet på grundlag af et kommissorium fra august 2005 og med henblik på gennemførelsen af Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme og FN's konvention om nuklear terrorisme. Betænkningens [kapitel 4](#) indeholder rådets overvejelser om det øvrige strafferetlige værn og [kapitel 5](#) rådets udkast til lovforslag.

LOV

[Straffeloven § 101a, stk. 1, 2](#)
[Straffeloven § 114, stk. 1-3](#)
[Straffeloven § 114a](#)
[Straffeloven § 114b](#)
[Straffeloven § 114c, stk. 1-3](#)
[Straffeloven § 114d, stk. 1-3](#)
[Straffeloven § 114e](#)
[Straffeloven § 114f](#)
[Straffeloven § 114g](#)
[Straffeloven § 114h](#)
[Straffeloven § 114i](#)
[Straffeloven § 114j](#)

§ 2 Lovgivningshistorikken: fire pakker og en samlet skærpelse

Kapitel 13 har sin oprindelse i 1930-straffeloven, hvor § 114 oprindeligt handlede om noget helt andet – forbud mod visse sammenslutninger, indføjet i straffeloven fra 1934-loven om forbud mod visse sammenslutninger ved reformen af 13. kapitel omkring 1950-52. Den moderne terrorbestemmelse er indsat langt senere.

De fire afgørende pakker fremgår af [betænkning nr. 1581/2023 om strafudmåling, bind I, s. 19](#):

En række af straffelovens bestemmelser om terrorisme og anden terrorrelateret kriminalitet blev indført ved lov nr. 378 af 6. juni 2002 i kølvandet på terrorangrebene mod USA den 11. september 2001. Ved lov nr. 542 af 8. juni 2006 indførtes en række nye bestemmelser om terrorrelateret kriminalitet, der dels afløste nogle af bestemmelserne

indført i 2002, dels supplerede disse. Bl.a. blev der indført nye bestemmelser om hvervning og oplæring til terrorisme mv., jf. straffelovens §§ 114 c og 114 d. Ved lov nr. 642 af 8. juni 2016 indførtes straffelovens § 114 i om modtagelse af økonomisk støtte fra en terrororganisation og § 114 j om indrejse- og opholdsforbud, og der indsattes skærpede sidestrafferammer i straffelovens §§ 114 c og 114 e.

- **Antiterrorpakke I – lov nr. 378 af 6. juni 2002.** Indsatte selve terrorbestemmelsen i § 114 samt de første regler om økonomisk støtte til terrororganisationer. Pakken gennemførte bl.a. FN-konventionen om finansiering af terrorisme, FN-Sikkerhedsrådets resolution 1373 (2001) og EU-rammeafgørelse 2002/475/RIA.
- **Antiterrorpakke II – lov nr. 542 af 8. juni 2006.** Kriminaliserede hvervning (§ 114 c) og oplæring (§ 114 d) og gennemførte dele af Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme. Formålet var, som [Ytringsfrihedskommissionen beskriver det i betænkning nr. 1573/2020, del 2, s. 293-](#), »grundlæggende at fremrykke værnet mod terror, ved at kriminalisere forberedende handlinger til terrorhandlinger«. Kommissionen fremhæver samtidig, at både § 114 c og § 114 d kriminaliserer ytringer, fordi gerningsindholdet kan opfyldes ved henvendelser, undervisning og vidensformidling.
- **Fremmedkrigerpakken – lov nr. 642 af 8. juni 2016** (i kraft 1. juli 2016). Indsatte § 114 i og § 114 j og ophævede 1934-loven om forbud mod fra dansk territorium at understøtte krigsførende magter. Formålet var »først og fremmest at styrke det strafferetlige værn mod deltagelse i væbnede konflikter i udlandet for terrorgrupper«.
- **Strafskærpelsen – lov nr. 883 af 16. juni 2020.** Den hidtil mest indgribende ændring, behandlet særskilt nedenfor.

Dertil kom **lov nr. 1880 af 29. december 2015**, der indsatte § 101 a om tilslutning til en fjendtlig væbnet styrke.

Debatten om pakkerne har været skarp. Ytringsfrihedskommissionen refererer [på s. 294-296](#) kritikken af, at man »i for høj grad lod sig rive med af folkestemningen«, og at der burde have været solnedgangsklausuler. Justitsministeriets redegørelse fra september 2010 om erfaringerne med pakke I og II konkluderede omvendt, at bestemmelserne »alt i alt gav et dækkende strafferetligt værn mod terrorisme«, og at der ikke var behov for ændringer.

LOV

[Straffeloven § 101a](#)[Straffeloven § 114](#)[Straffeloven § 114c](#)[Straffeloven § 114d](#)[Straffeloven § 114i](#)[Straffeloven § 114j](#)

§ 3 Det kvalificerede terrorforsæt som selvstændigt bevistema

Det er ikke nok at begå en af de otte grundforbrydelser i § 114, stk. 1. Der skal foreligge et **kvalificeret forsæt** til ét af tre alternative formål:

1. at skræmme en befolkning i alvorlig grad,
2. uretmæssigt at tvinge danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller en international organisation til at foretage eller undlade en handling, eller
3. at destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer.

Hertil kommer en objektiv kvalifikation: handlingen skal »i kraft af sin karakter eller den sammenhæng, hvori den begås, [kunne] tilføje et land eller en international organisation alvorlig skade«.

At dette er et reelt bevistema – og ikke en formalitet, der følger af handlingens grovhed – fremgår tydeligt af, hvordan sagerne falder ud i praksis. I Feuerkrieg-sagen frifandt byretten for selvhvervning efter [§ 114 c, stk. 3](#), netop fordi det ikke kunne lægges til grund, at tiltalte forud for anholdelsen havde foretaget konkrete handlinger til forberedelse eller planlægning af terrorangreb; der var derfor tvivl om, hvorvidt han havde forsæt til **selv** at begå terrorhandlinger. Østre Landsret nåede modsat resultat på grundlag af hans ytringer, og Procesbevillingsnævnet meddelte 3.-instansbevilling, jf. [24/14343](#) i [3.-instansbevilling i terrorsag mod 15-årig om hvervning til og fremme af Feuerkrieg Division](#).

Forarbejderne til strafskærpsen i 2020 bekræfter, at terrorforsættet er det bærende og særlige element:

Det må i almindelighed anses for at være udtryk for en persons radikalisering, hvis den pågældende dømmes for overtrædelse af straffelovens § 114 eller forsøg herpå, idet handlingen i så fald vil være begået med det særligt kvalificerende terrorforsæt.

Bevistmæssigt løftes forsættet i praksis gennem gerningsmandens egne ytringer, det materiale der findes ved ransagning, og retserklæringer fra Center for Terroranalyse (CTA). I Feuerkrieg-sagen fandt politiet ved beslaglæggelse af tiltaltes computere og telefon kamp-, våben- og bombemanualer, litteratur knyttet til højreekstremistiske og nynazistiske grupperinger samt et udfyldt ansøgningsskema for en klassekammerat til gruppen – og efterforskningen viste, at han havde fortsat sine onlineaktiviteter efter den første anholdelse.

Når forsættet derimod ikke kan føres, falder sagen ned ad trappen til [§ 114 e](#) eller [§ 114 f](#), eller – hvis handlingen falder helt uden for [§ 114](#) – kan sidestrafferammen i [§ 114 a](#) aktiveres for de opregnede konventionsforbrydelser.

LOV

[Straffeloven § 114, stk. 1](#)[Straffeloven § 114a](#)[Straffeloven § 114c, stk. 3](#)[Straffeloven § 114e](#)

PRAKSIS	Højesteret · Hvervning og fremme af terrorsammenslutningen Feuerkrieg Division (FKD) – Strafudmåling for en 15-årig	14.03.2025
	Procesbevillingsnævnet · 3.-instansbevilling i terrorsag mod 15-årig om hvervning til og fremme af Feuerkrieg Division – navnlig strafudmålingen	30.09.2024

§ 4 Terror eller legitim frihedskamp? ASMLA-dommen og den indskrænkende fortolkning

Det principielle spørgsmål – om væbnet modstand mod et totalitært regime falder uden for [§ 114](#) – blev afgjort af Højesteret den 5. december 2024 i [SS-30/2024-HJR](#), jf. [Højesteretsdom i sag om spionage for Saudi-Arabien og finansiering af terrorisme i Iran](#). Procesbevillingsnævnet havde meddelt 3.-instansbevilling netop med henblik på fortolkningen af [§ 114](#), jf. [24/02503](#) i [3.-instansbevilling i terrorsag om ASMLA-medlemmers bistand til væbnet gren](#).

Tre ledende medlemmer af ASMLA (Arab Struggle Movement for the Liberation of Ahwaz) havde i 2012-2020 samarbejdet med en saudiarabisk efterretningstjeneste og tilvejebragt ca. 15 mio. kr. til støtte for de væbnede grupper Martyr Muhyiddin Al-Nasser Brigaden og Jaish al-Adl. De gjorde gældende, at angrebene var rettet mod militære mål, og at formålet var at vælte et totalitært styre og indføre demokrati for det ahwaziske mindretal.

Højesteret anerkendte, at § 114 skal fortolkes indskrænkende i lyset af rammeafgørelsens præambel og Rådets erklæring 109/2002, hvorefter rammeafgørelsen

ikke [kan] bruges som et argument for nu at betragte adfærd, som blev udført af mennesker, der handlede for at bevare eller genskabe disse demokratiske værdier, hvilket navnlig var tilfældet i visse medlemsstater under anden verdenskrig, som "terroristhandlinger".

Men Højesteret afviste, at regimets karakter i sig selv er afgørende:

Højesteret finder efter det anførte, at selve det forhold, at en handling har været rettet mod et land, som ikke er et demokratisk samfund, men regeres af et totalitært regime, der ikke respekterer retsstatsprincippet, ikke indebærer, at handlingen falder uden for § 114, stk. 1's anvendelsesområde. Om handlingen falder uden for § 114, stk. 1, beror som nævnt på en samlet vurdering af alle sagens elementer.

De momenter, Højesteret vægtede i den samlede vurdering, tegner en brugbar checkliste:

- **Organisationens overordnede formål** – havde den ikke i det hele eller hovedsageligt til formål at udbrede demokratiske værdier?
- **Alliancer** – indgik den forbindelser med antidemokratiske kræfter?
- **Målvalg** – ramte eller kunne angrebene ramme både militære og ikke-militære mål, herunder olieindustri og bankvæsen?
- **Virkning** – var angrebene designet til at skræmme dele af befolkningen og destabilisere landet?
- **Etnisk sondring** – spillede sondringen mellem befolkningsgrupper ind ved valg af mål?

Konklusionen blev:

På baggrund af landsrettens bevisbedømmelse tiltræder Højesteret, at der er tale om organisationer, der begik eller havde til hensigt at begå terrorhandlinger omfattet af straffelovens § 114, stk. 1. Dette gælder, selv om Iran som anført af landsretten ikke er et demokratisk samfund, men regeres af et totalitært regime, der ikke respekterer retsstatsprincippet.

At de tiltalte handlinger var udsprunget af modstand mod et regime, der anvender dødsstraf og tortur, fik således ikke betydning for skyldspørgsmålet – men indgik i formildende retning ved strafudmålingen sammen med det forhold, at en del af midlerne var anvendt til lovlige politiske aktiviteter.

LOV	Straffeloven § 114, stk. 1	Straffeloven § 114b	Straffeloven § 114e
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om terrorfinansiering, spionage og frakendelse af statsborgerskab i sag om iransk modstandskamp		05.12.2024
	Procesbevillingsnævnet · Procesbevillingsnævnet meddeler 3.-instansbevilling i terrorsag om ASMLA-medlemmers bistand til væbnet gren og fortolkningen af straffelovens § 114		02.05.2024

Hvornår er en gruppe en terrorsammenslutning? Bevisbedømmelse og revisionsgrænsen

Satellitbestemmelserne §§ 114 b-114 e forudsætter alle, at der findes »en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a«. Kvalifikationen af gruppen er derfor et selvstændigt og ofte omstridt tema.

I Feuerkrieg-sagen – **SS-73/2024-HJR**, [Højesterets dom i sag om terrorhvervning og fremme af Feuerkrieg Division for en 15-årig](#) – bestred tiltalte, at Feuerkrieg Division (FKD) overhovedet var en terrorsammenslutning. Han anførte, at anklagemyndigheden støttede sig på andenhåndsviden fra Center for Terroranalyse og Europol uden at fremlægge de bagvedliggende udenlandske domme, og at FKD blot var »et lukket internetfællesskab for ganske få unge uden reel forbindelse til den virkelige verden«.

Højesteret afskar indsigelsen processuelt:

Højesteret fastslog, at spørgsmålet, om FKD er en terrorsammenslutning, vedrører landsrettens bevisbedømmelse, som efter retsplejelovens § 933, stk. 2, sammenholdt med § 912, stk. 1, nr. 4 modsætningsvis, ikke kan efterprøves.

Det er en central retssikkerhedsmæssig pointe: når skyldspørgsmålet er afgjort i landsretten, og anken kun angår strafudmåling, er terrorsammenslutnings-kvalifikationen ikke længere til prøvelse. Anklagemyndigheden pegede på FKD's navn, logo, ideologi, ledelse og optagelsesprocedure som væsentlige kendetegn og henviste til Europolis rapport om den såkaldte *siege-kultur* med online-baserede strukturer og »one-man-armies«.

Landsretten havde lagt til grund, at gruppen havde forsæt til at skræmme en befolkning i alvorlig grad eller at destabilisere eller ødelægge de grundlæggende politiske, forfatningsmæssige eller samfundsmæssige strukturer i et land, og at tiltalte var bekendt hermed. Byretten havde formuleret forsætskravet hos den enkelte som, at han »havde været bekendt med eller i hvert fald anset det for overvejende sandsynligt«, at gruppen var en terrorsammenslutning – altså sandsynlighedsforsæt.

Den praktiske betydning af CTA-erklæringerne er reguleret i [Rigsadvokatmeddelelsen om forelæggelse og indberetning i terrorsager](#):

Anklagemyndighedens anmodninger om indhentelse af retserklæringer fra Center for Terroranalyse (CTA) skal gå gennem statsadvokaten, som drøfter anmodningen med PET (Juridisk Afdeling og CTA) [...] Udgangspunktet er, at anklagemyndigheden kun bør anmode om en erklæring, når der er et klart behov herfor i den konkrete sag.

At kvalifikationen også kan hvile på EU's terrorliste ses i **SS-29997/2023-KBH**, [Dom for billigelse af terrorisme: Snapchat-opslag om Hamas' angreb](#), hvor Københavns Byret henviste til, at Hamas er opført på EU's terrorliste ved Rådets afgørelse af 18. juli 2022, og at angrebets karakter var tilstrækkelig til at bringe det ind under § 114 – »uanset om det måtte være rettet mod en besættelsesmagt«.

LOV

[Retsplejeloven § 912, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 933, stk. 2](#)
[Straffeloven § 114, stk. 1](#)
[Straffeloven § 114c](#)
[Straffeloven § 114e](#)

PRAKSIS

Højesteret · Hvervning og fremme af terrorsammenslutningen Feuerkrieg Division (FKD) – Strafudmåling for en 15-årig

14.03.2025

Højesteret · Ungdomsterrorist dømt for tilslutning til Feuerkrieg Division (FKD) – Højesteret nedsætter straffen til 5 års fængsel

14.03.2025

Byretten · Dom for billigelse af terrorisme: Snapchat-opslag om Hamas' angreb

22.02.2024

§ 6 Strafskærpelsen i 2020: straffniveauerne forhøjet med det halve

Lov nr. 883 af 16. juni 2020 er den vigtigste enkeltstående kilde til det gældende straffniveau. Loven havde to hovedpunkter, som beskrevet i de almindelige bemærkninger: indførelse af opholds- og kontaktforbud i § 79 b, og

at skærpe straffen for overtrædelse af straffelovens terrorbestemmelser (§ 101 a, §§ 114-114 j og § 136, stk. 2) gennem dels en generel forhøjelse af strafferammerne, dels en gennemgående forhøjelse af det gældende straffniveau med omkring det halve i forhold til den straf, der i dag fastsættes – eller ville være fastsat – af domstolene.

Begrundelsen var kontant:

Efter ministeriets opfattelse er der på tilsvarende vis behov for at skærpe straffelovens terrorbestemmelser, da det gældende straffniveau ikke i tilstrækkelig grad afspejler en nutidig opfattelse af strafværdigheden af terrorforbrydelser.

Loven blev fremsat på baggrund af regeringens udspil af 16. januar 2020, »Vi passer på Danmark – 8 tiltag mod fremmedkrigere«, og med henvisning til, at PET pr. 25. februar 2020 vurderede, at der siden sommeren 2012 var udrejst mindst 159 personer fra Danmark til militant islamistiske grupper i Syrien og Irak.

De konkrete anvisninger fra forarbejderne til § 114:

Overtrædelse	Hidtidigt niveau	Niveau efter 2020
Forsøg på terrorisme ved bombesprængning og manddrab, § 114, stk. 1	12 år	16 år
Forsøg på § 114, stk. 1, i øvrigt	8-12 år	12-16 år
Forsøg på § 114, stk. 2 (våbentransport)	8-12 år	12-16 år
Trussel, § 114, stk. 3	1-2 år	1 år 6 mdr. – 3 år
Tilslutning til fjendtlig styrke, § 101 a, stk. 1	3-5 år	6-10 år (fordobling)
Indrejse-/opholdsforbud, § 114 j, stk. 1	–	2 år i førstegangstilfælde (fordobling)

Strafferammerne blev samtidig hævet: § 114 b fra 10 til 12 år, § 114 i og § 114 j fra 6 til 8 år, § 101 a, stk. 1 og stk. 2, fra 10 til 12 år, og sidestrafferammen i § 114 a fra »indtil det halve« til »indtil det dobbelte«.

Forarbejderne noterer selv den vigtige begrænsning: forhøjelsen gælder »jf. dog straffelovens § 33, stk. 1, hvorefter fængsel ikke idømmes på tid over 16 år«. Anvisningen om at forhøje med det halve rammer altså loftet i de groveste sager.

To forbehold gælder gennemgående. For det første understreger forarbejderne, at strafudmålingen »fortsat [vil] bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10«. For det andet har skærpelsen ingen tilbagevirkende kraft. Forarbejderne til § 101 a rummer et instruktivt eksempel om løbende tilslutning hen over ikrafttrædelsen:

Det skærpede straffniveau på som udgangspunkt 6-10 års fængsel for overtrædelsen efter lovens ikrafttræden vil herved i praksis absorbere straffen på som udgangspunkt 3-5 års fængsel for den overtrædelse af bestemmelsen, der blev begået inden lovens ikrafttræden.

Begrundelsen er EMRK art. 7's forbud mod skærpelse med tilbagevirkende kraft.

Udvalget bag [betænkning nr. 1581/2023 om strafudmåling](#) konstaterede, at der på det tidspunkt »alene [var] afsagt en enkelt dom om overtrædelse af straffelovens terrorbestemmelser, hvor gerningstidspunktet ligger efter lovændringen i 2020«. Praksis efter skærpelsen var altså meget tynd – hvilket gør de efterfølgende domme desto vigtigere.

LOV

[Straffeloven § 33, stk. 1](#)[Straffeloven § 79b](#)[Straffeloven § 101a, stk. 1](#)[Straffeloven § 114, stk. 1-3](#)[Straffeloven § 114a](#)[Straffeloven § 114b](#)[Straffeloven § 114i](#)[Straffeloven § 114j, stk. 1](#)

§ 7 Strafudmålingen i praksis: fra 16 år til nedsættelse ved ung alder

Domspraksis efter 2020-skærpelsen tegner et niveau, der ligger markant over det tidligere.

Sag	Forhold	Straf
SS-25/2023-OLR (2024)	Forsøg på terrorisme, terrorfinansiering, fremme, § 192 a	16 år + udvisning
SS-3390/2021-OLR (2022)	Forsøg på terrorisme ved våbenanskaffelse	12 år (skærpet af landsretten)
Sag 16/2021 (2021)	Medvirken til terror – køb af termiske kameraer til IS	10 år
SS-30/2024-HJR (2024)	Bistand til fremmed efterretningstjeneste, § 114 b, § 114 e	8, 7 og 6 år
SS-73/2024-HJR (2025)	Selvhvervning, hvervningsforsøg, fremme (15-årig)	5 år (nedsat fra 7)
SS-6248/2025-GLO (2026)	Fremme af terrorvirksomhed på Telegram	6 år
Sag 119/2017 (2017)	Hvervning til IS, forsøg på terrorfinansiering, billigelse	6 år
SS-2764/2021-OLR (2023)	Hvervning til ISIL	5 år

Den historiske referenceramme ses i [SS-512/2007-HJR](#), [Højesterets dom i sag om forsøg på terrorisme](#) af 10. april 2008, hvor Højesteret stadfæstede domfældelsen for forsøg på terrorisme og **forhøjede** straffene – en tidlig markering af, at niveauet skulle op. Tilsvarende i [SS-365/2011-VLR](#), [Dom om forsøg på terrorisme og manddrab](#) af 22. juni 2011.

Den mest instruktive udmålingssag er Feuerkrieg-dommen, [SS-73/2024-HJR](#). Anklagemyndigheden anførte, at straffen for en voksen ville ligge på 9-10 års fængsel, og at den under hensyn til tiltaltes alder burde fastsættes til 7 år og 6 måneder – 8 år. Højesteret vægtede i **skærpende** retning:

- tiltaltes **ledende rolle** i FKD,
- udarbejdelse og redigering af FKD's håndbog,
- systematisering af bombemanualer og våbeninstruktioner i et elektronisk »bibliotek«,

- deling af dette materiale med andre medlemmer.

I **formildende** retning vægtede Højesteret navnlig, at tiltalte i slutningen af gerningsperioden kun var **ca. 15½ år gammel**, og at han ved anholdelsen kun havde været medlem i **ca. 4 måneder**.

Efter en samlet vurdering finder Højesteret, at straffen skal fastsættes til fængsel i 5 år.

Dommen viser, at den unge alder efter § 82, nr. 1 og medlemskabets korte varighed tilsammen kan trække niveauet ned med omkring det halve i forhold til en voksen – men at der stadig bliver tale om en flerårig ubetinget fængselsstraf til en person, der ikke havde udført nogen terrorhandling og ikke havde forvoldt nogen skade. Aspergers syndrom, som tiltalte påberåbte sig, fremgår ikke af Højesterets præmisser som selvstændigt formildende moment.

LOV	Straffeloven § 21	Straffeloven § 82, stk. 1	Straffeloven § 114, stk. 1
	Straffeloven § 114b	Straffeloven § 114c, stk. 1, 3	Straffeloven § 114e
PRAKSIS	Højesteret · Hvervning og fremme af terrorsammenslutningen Feuerkrieg Division (FKD) – Strafmåling for en 15-årig Højesteret · Ungdomsterrorist dømt for tilslutning til Feuerkrieg Division (FKD) – Højesteret nedsætter straffen til 5 års fængsel Højesteret · Højesterets dom om terrorfinansiering, spionage og frakendelse af statsborgerskab i sag om iransk modstandskamp Højesteret · Terrordom: Fængsel i 10 år for medvirken til terror ved køb af termiske kameraer til IS Højesteret · Frakendelse af dansk indfødsret og udvisning af dobbelt statsborger dømt for terrorrekruttering og -finansiering Højesteret · Højesterets dom i sag om forsøg på terrorisme: Stadfæstelse af dom og forhøjelse af straffe Landsretten · Stadfæstelse af 16 års fængsel og udvisning for forsøg på terrorisme og terrorfinansiering Landsretten · Dom for terrorhvervning: 5 års fængsel, frakendelse af dansk indfødsret og udvisning for hvervning til ISIL Landsretten · Landsretten skærper straf til 12 års fængsel for forsøg på terrorisme ved våbenanskaffelse Landsretten · Dom om forsøg på terrorisme og manddrab efter Straffelovens § 114 og § 237 Byretten · Retten i Glostrup: 6 års fængsel for fremme af Terrorsammenslutnings terrorvirksomhed på Telegram – sag om § 114 e og grænsen for ytringsfrihed		
			14.03.2025
			14.03.2025
			05.12.2024
			10.09.2021
			14.11.2017
			10.04.2008
			14.05.2024
			12.01.2023
			14.12.2022
			22.06.2011
			20.04.2026

Terrorfinansiering (§ 114 b) og fremme af terrorvirksomhed (§ 114 e)

§ 114 b rammer tre alternative handlinger over for »en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a«: direkte eller indirekte at yde økonomisk støtte, tilvejebringe eller indsamle midler, eller stille penge, formuegoder eller finansielle ydelser til rådighed. Strafferammen er 12 år.

Det afgørende – og det som gør bestemmelsen så bred – er, at der **ikke kræves** sammenhæng mellem de konkrete midler og en konkret terrorhandling. Det er nok, at modtageren begår eller har til hensigt at begå § 114-handlinger, og at gerningsmanden har forsæt hertil. [Finanstilsynets vejledning om hvidvask og terrorfinansiering](#) redegør for, at hvidvasklovens § 4 definerer finansiering af terrorisme i overensstemmelse med § 114 b.

I **SS-30/2024-HJR** blev de tiltalte dømt efter § 114 b, nr. 2, for gennem ASMLA at have tilvejebragt ca. 15 mio. kr. og forsøgt at skaffe yderligere 15 mio. kr. fra en saudiarabisk efterretningstjeneste. Det forhold, at en del af midlerne var anvendt til lovlige politiske aktiviteter, fjernede ikke strafbarheden – men indgik i formildende retning ved udmålingen.

[§ 114 e](#) er opsamlingsbestemmelsen: at »i øvrigt« fremme virksomheden for en person, gruppe eller sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af §§ 114, 114 a, 114 b, 114 c eller 114 d. Strafferammen er 8 år, men stiger til 12 år ved tilslutning til en væbnet styrke og til 16 år under særligt skærpende omstændigheder – hvorved »navnlig [anses] tilfælde, hvor den pågældende har deltaget i kamphandlinger«.

Bestemmelsens rækkevidde omfatter også rent kommunikative bidrag. I Feuerkrieg-sagen bestod fremmet bl.a. i at dele bombe- og våbenmanualer med andre medlemmer. Samme linje ses i **SS-6248/2025-GLO**, [Retten i Glostrup: 6 års fængsel for fremme af terrorsammenslutnings terrorvirksomhed på Telegram](#), hvor sagen udtrykkeligt angik grænsen mellem § 114 e og ytringsfriheden.

Materiel støtte rammes ligeledes: i **Sag 16/2021**, [Terrorordom: Fængsel i 10 år for medvirken til terror ved køb af termiske kameraer til IS](#), blev køb af termiske kameraer til IS henført under § 114, § 114 e og [§ 23](#).

Kombinationen § 114 b + § 114 e er den hyppigste i fremmedkriger-sagerne – se **SS-2522/2022-VLR**, [Landsrettens dom i sag om fremme af terrorisme og finansiering af IS](#), **SS-1814/2022-OLR**, [Stadfæstelse af domme for terrorforsøg med TATP, brandstiftelse og finansiering af Islamisk Stat](#), og **SS-32566/2020-KBH**, [Dom for forsøg på terrorisme, ildspåsættelse og finansiering af terror](#).

På det administrative plan gennemføres FN-Sikkerhedsrådets resolutioner om frysning af midler via EU-forordninger, der er direkte gældende i Danmark. Finanstilsynets vejledning beskriver systemet i [afsnittet om finansielle sanktioner i FN- og EU-systemet](#). Sanktionsregimet er senest justeret med humanitære undtagelser ved [forordning \(EU\) 2024/669](#), der ændrer forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme.

LOV	Straffeloven § 23	Straffeloven § 114b	Straffeloven § 114e	Straffeloven § 114, stk. 1
PRAKSIS				
	Højesteret · Hvervning og fremme af terrorsammenslutningen Feuerkrieg Division (FKD) – Strafudmåling for en 15-årig			14.03.2025
	Højesteret · Højesterets dom om terrorfinansiering, spionage og frakendelse af statsborgerskab i sag om iransk modstandskamp			05.12.2024
	Højesteret · Terrorordom: Fængsel i 10 år for medvirken til terror ved køb af termiske kameraer til IS			10.09.2021
	Landsretten · Stadfæstelse af domme for terrorforsøg med TATP, brandstiftelse og finansiering af Islamisk Stat			23.05.2024
	Landsretten · Landsrettens dom i sag om fremme af terrorisme og finansiering af IS			04.09.2023
	Byretten · Retten i Glostrup: 6 års fængsel for fremme af Terrorsammenslutnings terrorvirksomhed på Telegram – sag om § 114 e og grænsen for ytringsfrihed			20.04.2026
	Byretten · Dom for forsøg på terrorisme, ildspåsættelse og finansiering af terror			01.06.2022

§ 9 Hvervning (§ 114 c) og oplæring (§ 114 d) – den fremrykkede kriminalisering

§ 114 c og § 114 d blev indsat ved antiterrorpakke II i 2006 og har en spejlet struktur: stk. 1 rammer den aktive hverver/oplærer (12 år, ved systematisk eller organiseret karakter 16 år), stk. 2 den mindre grove variant rettet mod § 114 b-handlinger (8 år), og stk. 3 den, der **lader sig** hverve eller oplære (8 år, ved tilslutning til væbnet styrke 12 år, under særligt skærpende omstændigheder – deltagelse i kamphandlinger – fængsel indtil på livstid).

Stk. 3 er den centrale fremmedkriger-bestemmelse og den, der har frembragt mest praksis:

- **SS-2764/2021-OLR**, [Dom for terrorhvervning: 5 års fængsel, frakendelse af dansk indfødsret og udvisning for hvervning til ISIL](#) – § 114 c, stk. 1, og § 114 d, stk. 3, jf. § 21.
- **Sag 119/2017**, [Frakendelse af dansk indfødsret og udvisning af dobbelt statsborger dømt for terrorrekruttering og -finansiering](#) – hvervning til Islamisk Stat efter § 114 c, stk. 3, forsøg på terrorfinansiering for 20.000 kr. efter § 114 b, nr. 1, og billigelse efter § 136, stk. 2. Straf: 6 år.
- **SS-3316/2016-FRB**, [Forlængelse af varetægtsfængsling i sag om IS-hvervning](#) – § 114 c, stk. 3, med varetægtsfængsling ud over 1 år efter [retsplejelovens § 768 a](#).

EMD-praksis giver et godt indblik i den typiske § 114 c, stk. 3-sag: i Johansen-sagen var klageren dømt efter § 114 c, stk. 3, og § 114 d, stk. 3, for at have rejst ind i Syrien og accepteret rekruttering og træning; han opholdt sig i Syrien fra 9. september 2013 til 19. februar 2014 og blev idømt 4 års fængsel. I Fateh- og Belgacem-sagerne var der tale om **forsøg** på at rejse til Syrien for at tilslutte sig IS, straffet med 3 års fængsel efter § 114 c, stk. 3.

Ytringsfrihedskommissionen fremhæver i [betænkning nr. 1573/2020, del 2, s. 293](#), at begge bestemmelser er ytringsbegrænsende:

Det gælder bl.a. forslaget til straffelovens § 114 c, som kriminaliserer hvervning til terror, f.eks. gennem personlig henvendelse, annoncer, kampagner, hvor gerningsindholdet bl.a. kan opfyldes ved ytringer. Herudover indeholdt anti-terrorpakke II en ny § 114 d, der forbyder oplæring i at begå eller fremme terror. Da oplæring f.eks. kan ske ved undervisning, instruktion, vidensformidling eller vejledning, kriminaliserer også denne bestemmelse ytringer.

Det er netop denne spænding, Feuerkrieg-sagen sætter på spidsen: en 15-årigs onlineaktivitet i et lukket forum blev til 5 års fængsel, uden at nogen terrorhandling var udført.

LOV	Retsplejeloven § 768a, stk. 1	Straffeloven § 21	Straffeloven § 114c, stk. 1-3
	Straffeloven § 114d, stk. 1-3	Straffeloven § 114b	
PRAKSIS	Højesteret · Hvervning og fremme af terrorsammenslutningen Feuerkrieg Division (FKD) – Strafdømming for en 15-årig		14.03.2025
	Højesteret · Frakendelse af dansk indfødsret og udvisning af dobbelt statsborger dømt for terrorrekruttering og -finansiering		14.11.2017
	Menneskerettighedsdomstolen · Fratagelse af dansk statsborgerskab og udvisning for terrorrelaterede forbrydelser (Adam Johansen mod Danmark)		01.02.2022
	Landsretten · Dom for terrorhvervning: 5 års fængsel, frakendelse af dansk indfødsret og udvisning for hvervning til ISIL		12.01.2023
	Byretten · Forlængelse af varetægtsfængsling i sag om IS-hvervning - Kendelse fra Retten på Frederiksberg		03.04.2017
	Menneskerettighedsdomstolen · Fateh v. Danmark: Udvisning og fratagelse af statsborgerskab for terrorrelateret kriminalitet i overensstemmelse med EMRK		15.02.2024
	Menneskerettighedsdomstolen · Udvisning og fratagelse af statsborgerskab for forsøg på tilslutning til Islamisk Stat		15.02.2024

§ 10 § 114 j og § 101 a: konfliktområder og fjendtlig væbnet styrke

§ 114 j er konstruktionsmæssigt usædvanlig: den kriminaliserer ikke en handling med et bestemt forsæt, men det blotte ophold i et geografisk område. Efter stk. 1 straffes den, der har dansk indfødsret eller bopæl i den danske stat, og som **uden tilladelse** indrejser eller opholder sig i et udpeget område, med bøde eller fængsel indtil 8 år. Stk. 2 undtager indrejse og ophold som led i dansk, udenlandsk eller international offentlig tjeneste eller hverv.

Udpegningen sker efter stk. 3 ved bekendtgørelse fra justitsministeren efter forhandling med udenrigs- og forsvarsministeren – med den demokratiske sikkerhedsventil, at »Folketinget kan ved en folketingsbeslutning ophæve regler fastsat af justitsministeren«. De udpegede områder fremgår af [bekendtgørelsen om forbud mod indrejse eller ophold i visse konfliktområder § 1](#):

1. Dayr Az Zawr-provinsen i Syrien [...] 2) Idlib-provinsen i Syrien

Tilladelsesordningen er reguleret i bekendtgørelsens §§ 2-9: ansøgning indgives til politidirektøren via Rigspolitiets blanket, og § 7 betinger behandling af, at ansøgeren samtykker i, at politidirektøren udveksler oplysninger med andre myndigheder, **herunder PET**. Fristerne er 20 arbejdsdage før planlagt indrejse ved individuelle tilladelser og 10 ved kollektive, jf. § 5. En tilladelse kan efter § 4 tilbagekaldes, hvis betingelserne ikke længere er til stede, og politidirektørens afgørelser kan efter § 9 påklages til Rigspolitichefen, hvis afgørelse er endelig.

Den ledende dom er **SS-27/2019-HJR**, [Dom for overtrædelse af indrejseforbud efter straffelovens § 114 j](#) af 27. august 2019. Se videre **SS-2504/2022-VLR**, [Dom for overtrædelse af straffelovens § 114 e og § 114 j](#), hvor landsretten skærpede straffen, og **SS-112/2023-HJR** om § 114 e og § 114 j, stk. 1 og 3.

2020-loven firedoblede strafniveauet for § 114 j til **2 års fængsel i førstegangstilfælde** – den mest markante enkeltskærpelse i pakken, begrundet i behovet for at afskrække fremmedkrigere.

§ 101 a ligger i kapitel 12 og rammer den, der under en væbnet konflikt, hvori den danske stat er part, er tilsluttet en væbnet styrke for en part, som kæmper mod Danmark (12 år; under særligt skærpende omstændigheder – navnlig deltagelse i kamphandlinger – livstid). Stk. 2 rammer hvervning hertil og offentlig tilskyndelse (12/16 år). Bestemmelsen blev anvendt i **SS-1642/2023-OLR**, [Dom for terrorisme, tilslutning til IS og overtrædelse af rejseforbud](#), hvor § 101 a, stk. 1, blev kombineret med § 114, stk. 3, § 114 c, stk. 3, § 114 j, stk. 1, og § 136, stk. 1 – en illustration af, hvor tæt sporene fletter sig i fremmedkriger-sagerne.

Bemærk afgrænsningen: EU's [direktiv \(EU\) 2017/541 om bekæmpelse af terrorisme](#), der afløste rammeafgørelse 2002/475/RIA og definerer foreign terrorist fighter-handlinger, er ikke bindende for Danmark på grund af retsforbeholdet. Det er derfor fortsat **rammeafgørelse 2002/475/RIA** og Rådets erklæring 109/2002, Højesteret lægger til grund ved fortolkningen af § 114 – som det udtrykkeligt fremgår af **SS-30/2024-HJR**.

Udrejse til konfliktområder og hjemtagelse fra al-Hol og Roj behandles selvstændigt under [fremmedkrigere](#).

LOV

[Straffeloven § 101a, stk. 1, 2](#)[Straffeloven § 114j, stk. 1-5](#)[Straffeloven § 114, stk. 3](#)[Straffeloven § 114c, stk. 3](#)[Straffeloven § 114e](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom om terrorfinansiering, spionage og frakendelse af statsborgerskab i sag om iransk modstandskamp	05.12.2024
Højesteret · Frakendelse af dansk indfødsret for fremme af Islamisk Stat, men ikke udvisning af hensyn til børn (TEUF art. 20)	30.04.2024
Højesteret · Dom for overtrædelse af indrejseforbud efter straffelovens § 114 j	27.08.2019
Landsretten · Dom for terrorisme, tilslutning til IS og overtrædelse af rejseforbud; straffens længde	17.12.2024
Landsretten · Dom for overtrædelse af straffelovens § 114 e og § 114 j - skærpelse af straf	19.12.2022

§ 11 Billigelse efter § 136, stk. 2 – hvor ytringsfriheden sætter grænsen

Offentlig billigelse af terrorhandlinger straffes ikke efter kapitel 13, men efter [§ 136, stk. 2](#), der kriminaliserer den, som offentligt **udtrykkeligt** billiger en af de i kapitel 12 eller 13 omhandlede forbrydelser. Bestemmelsen blev omfattet af 2020-skærpelsen på lige fod med terrorbestemmelserne.

Kravet om **udtrykkelighed** er den afgørende retssikkerhedsgaranti, og Højesteret har trukket grænsen skarpt op i **SS-30/2024-HJR**. De tre ASMLA-tiltalte havde samme dag som angrebet i Ahwaz udsendt et enslydende tweet, hvori angrebet omtales som at »høre under rammerne af selvforsvar«. Højesteret frifandt:

Højesteret finder, at de omhandlede Twitter-opslag ikke kan anses for en udtrykkelig billigelse af terrorangrebet den 22. september 2018. Der foreligger således ikke en overtrædelse af straffelovens § 136, stk. 2.

Modsat for et Facebook-opslag dagen efter:

Med hensyn til Tiltalte 2's Facebook-opslag den 23. september 2018 finder Højesteret, at hans omtale af terrorangrebet som "den helteagtige aktion" eller lignende udgør en udtrykkelig billigelse af terrorangrebet. Det forhold, at formålet med opslaget bl.a. var at understrege vigtigheden af, at ansvaret for terrorangrebet ikke blev tilskrevet ISIS, kan ikke føre til et andet resultat. Det samme gælder ytringsfriheden efter Menneskerettighedskonventionens artikel 10.

Skillelinjen går altså mellem **retfærdiggørende kontekstualisering** (»selvforsvar«) og **positiv påskønnelse** (»den helteagtige aktion«). Motivet bag ytringen er uden betydning, og EMRK art. 10 rykker ikke grænsen.

Strafniveauet fremgår af **Sag 116/2019**, [Højesteretsdom om offentlig billigelse af terrorisme på Facebook](#) af 6. januar 2020, hvorefter straffen varierer mellem bøde, betinget og ubetinget fængsel afhængigt af grovhed og personlige forhold. To sager om reaktionerne på Hamas' angreb 7. oktober 2023 illustrerer spændet:

- **SS-29997/2023-KBH**: Snapchat-video til over 80.000 følgere med udtalelserne »Men 250 stykker, det er ikke helt dumt« og »Jeg kondolerer for alle de menneskeliv, der ikke er blevet taget endnu«, ledsaget af musik og dans. Retten tilsidesatte forklaringen om satire og faktisk vildfarelse som utroværdig – bl.a. fordi tiltalte i et senere interview sondrede mellem »uskyldige civile« og »civile« og udtalte »Jeg hylder drabene på børnemordere«. Straf: **4 måneders fængsel**, betinget med vilkår om 100 timers samfundstjeneste.
- **SS-66/2025-VLR**, [Landsretten skærpede straf for billigelse af terror på Facebook til 60 dages betinget fængsel](#): kommentar på Ekstra Bladets Facebook-side kl. 14.20 samme dag. Flertallet (5 dommere) forkastede forklaringen om manglende forsæt, bl.a. fordi tiltalte to minutter forinden havde reageret kritisk på et opslag fra Statsministeren, der eksplicit fordømte *terrorangrebet*. En dommer dissenterede for frifindelse. Straf: **60 dages betinget fængsel**.

Begge domme fremhæver i skærpende retning, at billigelsen skete samme dag som et meget alvorligt angreb, og i formildende retning gode personlige forhold og førstegangsforbrydelse.

En beslægtet, men adskilt grænse blev trukket i **SS-92/2023-HJR**, [Højesteret frifinder blogger for offentliggørelse af billede af terroroffer](#) af 23. februar 2024. Her var der ikke tale om billigelse, men om § 264 d og offentliggørelse af et billede af en dræbt terrorofre. Højesteret sidestillede bloggerens funktion med de traditionelle mediers rolle som offentlighedens kontrol- og informationsorgan og konkluderede:

Under de anførte omstændigheder finder Højesteret, at hensynet til ytringsfriheden vejer tungere end hensynet til privatlivet.

Dommene tegner tilsammen et billede af, at ytringsfriheden yder reel beskyttelse for kritisk og endog stødende omtale af terrorisme – men ingen beskyttelse for påskønnelsen af selve angrebet.

LOV	Straffeloven § 114, stk. 1	Straffeloven § 136, stk. 2	Straffeloven § 264d, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om terrorfinansiering, spionage og frakendelse af statsborgerskab i sag om iransk modstandskamp 05.12.2024 Højesteret · Højesteret frifinder blogger for offentliggørelse af billede af terroroffer med henvisning til ytringsfrihed 23.02.2024 Højesteret · Højesteretsdom om offentlig billigelse af terrorisme på Facebook 06.01.2020 Landsretten · Landsretten skærpede straf for billigelse af terror på Facebook til 60 dages betinget fængsel 22.09.2025 Byretten · Dom for billigelse af terrorisme: Snapchat-opslag om Hamas' angreb 22.02.2024		

Opholds- og kontaktforbud efter § 79 b – den forebyggende følgeretsvirkning

§ 12

Ved 2020-loven blev der indsat en ny § 79 b, hvorefter den, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden frihedsberøvende retsfølge for overtrædelse af § 101 a, §§ 114-114 j eller § 136, stk. 1-3 (i det omfang det angår kapitel 12/13-forbrydelser), ved dommen kan gives et **opholdsforbud** og et **kontaktforbud**. Forbuddene gives fra 1 til 10 år regnet fra endelig dom.

Formålet fremgår af de almindelige bemærkninger:

at forebygge nye terrorhandlinger ved at sikre, at terrordømte ikke fastholdes eller falder tilbage i radikaliserede miljøer samt ved at minimere mulighederne for, at de vil kunne påvirke radikaliseringsudsatte personer i en negativ retning.

Betingelserne er kumulative og konkrete. Der kan **ikke** gives forbud, hvor straffen alene er bøde eller betinget fængsel, eller hvor retsfølgen ikke er frihedsberøvende (fx ambulantly behandling eller tilsyn efter §§ 68-69). Forbuddene forudsættes »særligt anvendt i tilfælde, hvor overtrædelsen er udtryk for den dømtes radikalisering« – og forarbejderne fastslår, at dette i almindelighed må antages, når der dømmes efter § 114 eller forsøg herpå.

Opholdsforbuddet skal som udgangspunkt omfatte den eller de kommuner, hvor den dømte er blevet radikaliseret, og hvor det netværk, der har haft betydning for radikaliseringen, opholder sig. Forarbejderne opstiller en klar proportionalitetsregel:

jo bredere et geografisk område, som et opholdsforbud skal omfatte, desto mere skærpes kravene til de modstående hensyn, der ligger til grund for meddelelse af opholdsforbuddet.

Højesteret har taget stilling til forbuddets længde i **SS-73/2024-HJR**. Retten tiltrådte, at betingelserne var opfyldt, men fandt at forbuddets længde – »under hensyn til straffens længde og forarbejdernes 'trappetigemodel'« – skulle nedsættes fra 7 til **5 år**, parallelt med nedsættelsen af straffen:

Landsrettens dom stadfæstes med de ændringer, at straffen nedsættes til fængsel i 5 år, og at Tiltalte i en periode på 5 år forbydes at søge kontakt med personer, der er dømt for en eller flere af de overtrædelser, der er nævnt i straffelovens § 79 b, stk. 1.

Dommen etablerer dermed et proportionalitetsbånd mellem straffens og forbuddets længde. Se også **SS-25/2023-OLR**, hvor § 79 b, stk. 1 og 3, blev anvendt sammen med en straf på 16 år.

Anklagemyndighedens bevisbyrde er beskrevet i [Rigsadvokatmeddelelsen om opholds- og kontaktforbud til fremmedkrigere og andre terrordømte](#):

Vurderingen af, hvorvidt den dømte er blevet radikaliseret, samt i givet fald hvor radikaliseringen har fundet sted [...] vil navnlig bero på politifaglige oplysninger, herunder særligt oplysninger fra PET.

Meddelelsen understreger, at »PET altid skal orienteres, når der rejses tiltale i terrorsager«, og at anklageren i sager om opholdsforbud skal redegøre for forbuddets tidsmæssige og geografiske udstrækning samt betydningen af EMRK. Tilsyns- og tilladelsesordningen er udmøntet i [bekendtgørelsen om tilsyns- og tilladelsesordning for dømte efter straffelovens §§ 79 a og 79 b](#), hvorefter politidirektørens afgørelser kan påklages til rigspolitichefen, jf. retsplejelovens § 109, stk. 1, mens rigspolitichefens afgørelse er endelig.

LOV	Straffeloven § 79b, stk. 1-3	Straffeloven § 79a, stk. 1	Straffeloven § 101a
	Straffeloven § 114	Straffeloven § 136, stk. 1-3	
PRAKSIS	Højesteret · Hvervning og fremme af terrrorsammenslutningen Feuerkrieg Division (FKD) – Strafdømming for en 15-årig		14.03.2025
	Højesteret · Ungdomsterrorist dømt for tilslutning til Feuerkrieg Division (FKD) – Højesteret nedsætter straffen til 5 års fængsel		14.03.2025
	Landsretten · Stadfæstelse af 16 års fængsel og udvisning for forsøg på terrorisme og terrorfinansiering		14.05.2024
	Byretten · Retten i Glostrup: 6 års fængsel for fremme af Terrorsammenslutnings terrorvirksomhed på Telegram – sag om § 114 e og grænsen for ytringsfrihed		20.04.2026

§ 13 Frakendelse af dansk indfødsret og udvisning ved terrordomme

[Indfødsretslovens § 8 b, stk. 1](#) bestemmer, at den, som dømmes for en strafbar handling og derved har udvist en handlemåde, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser, **skal** ved dom frakendes sin danske indfødsret, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Bestemmelsen er obligatorisk i sin ordlyd, men modificeres af proportionalitetsprøvelsen.

Udgangspunktet er skarpt: efter forarbejderne og praksis bør der ved forhold straffet med **2 års fængsel eller derover** som udgangspunkt ske frakendelse, medmindre tilknytningen til et andet land er meget ringe.

Den ledende dom er **Sag 119/2017**. T var født i Danmark i 1992, havde haft hele sin opvækst og skolegang her og boede hos sine forældre. Alligevel frakendte Højesteret ham indfødsretten og udviste ham for bestandig,

fordi han havde bevaret sit tyrkiske statsborgerskab, talte, læste og skrev tyrkisk, familien ejede et hus i Tyrkiet, og han havde besøgt landet 8-10 gange:

Efter en samlet afvejning finder Højesteret, at hverken frakendelse af dansk indfødsret eller udvisning med indrejseforbud for bestandig udgør et uproportionalt indgreb i forhold til T.

En afgørende processuel afklaring i samme dom: spørgsmålet om risiko for forfølgelse eller tortur efter **EMRK art. 3** og risiko for dobbeltstraf skal **ikke** vurderes i forbindelse med selve dommen om frakendelse og udvisning. Vurderingen skal først ske forud for en eventuel udsendelse fra Danmark eller i en eventuel asylsag. Refoulement-spørgsmålet – herunder diplomatiske garantier – er dermed henlagt til udsendelsesfasen; se nærmere [emrk-artikel-3-umenneskelig-behandling](#).

Den praktiske grænse for udvisning er trukket i **SS-112/2023-HJR, Frakendelse af dansk indfødsret for fremme af Islamisk Stat, men ikke udvisning af hensyn til børn (TEUF art. 20)** af 30. april 2024. Her blev indfødsretten frakendt, men udvisning undladt af hensyn til den dømtes børn. Frakendelse og udvisning er altså **to selvstændige prøvelser** med forskellige tærskler.

I **SS-30/2024-HJR** nåede Højesteret modsat resultat i en sag om TEUF art. 20. Tiltalte 2 havde opholdsret efter art. 20 på grund af et ubestridt afhængighedsforhold til to mindreårige børn (7 og 10 år) med dansk statsborgerskab. Højesteret fandt sagen ekstraordinær og lagde til grund, at EU-Domstolens praksis (sag **C-304/14**) tillader udvisning, når forælderen personlige adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse. Kriminalitetens karakter – kapitel 12- og 13-forbrydelser – var af denne art, og udvisning stred hverken mod [Chartrets art. 7 og 24](#) eller EMRK art. 8. Højesteret stadfæstede desuden frakendelsen af Tiltalte 2's indfødsret, idet han fortsat besad iransk statsborgerskab og derfor ikke blev statsløs.

Statsløsheds-spærringen er absolut, jf. statsløsekonventionen. Den er indarbejdet i [§ 8 b, stk. 3](#) for den administrative fratagelse (»medmindre den pågældende derved bliver statsløs«) og i stk. 1 for den judicielle frakendelse via forbeholdet om Danmarks internationale forpligtelser.

Andre eksempler: **BS-14103/2020-OLR, Østre Landsrets dom om fratagelse af dansk indfødsret for IS-tilhænger** – en civil sag om den **administrative** fratagelse efter [§ 8 b, stk. 3](#), prøvet efter [grundlovens § 63](#), hvor også partshøring efter [forvaltningslovens § 19](#) var tema. Bemærk hertil [§ 8 b, stk. 4](#), der giver justitsministeren adgang til at bestemme, at oplysninger af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til parten eller til udlændinge- og integrationsministeren – en betydelig fravigelse af almindelige forvaltningsretlige principper. Se også **SS-2764/2021-OLR** og **SS-1814/2022-OLR**.

Den generelle udvisningspraksis behandles under [udvisning-ved-straf](#) og proportionalitetsafvejningen efter art. 8 under [emrk-artikel-8-privatliv-familieliv](#).

LOV

Indfødsretsloven § 8b, stk. 1-4

Straffeloven § 114e

Straffeloven § 114c, stk. 3

Udlændingeloven § 22

Udlændingeloven § 26, stk. 2

Udlændingeloven § 32, stk. 2

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom om terrorfinansiering, spionage og frakendelse af statsborgerskab i sag om iransk modstandskamp 05.12.2024

Højesteret · Frakendelse af dansk indfødsret for fremme af Islamisk Stat, men ikke udvisning af hensyn til børn (TEUF art. 20) 30.04.2024

Højesteret · Frakendelse af dansk indfødsret og udvisning af dobbelt statsborger dømt for terrorrekruttering og -finansiering 14.11.2017

Landsretten · Stadfæstelse af domme for terrorforsøg med TATP, brandstiftelse og finansiering af Islamisk Stat	23.05.2024
Landsretten · Dom for terrorhervning: 5 års fængsel, frakendelse af dansk indfødsret og udvisning for hervning til ISIL	12.01.2023
Landsretten · Østre Landsrets Dom om Fratagelse af Dansk Indfødsret for IS-Tilhænger	11.04.2022
Byretten · Retten i Glostrup: 6 års fængsel for fremme af Terrorsammenslutnings terrorvirksomhed på Telegram – sag om § 114 e og grænsen for ytringsfrihed	20.04.2026

§ 14 EMD's prøvelse: fire danske terrorsager, fire afvisninger

Den danske praksis om frakendelse af indfødsret og udvisning efter terrordomme har været forelagt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol fire gange – og er hver gang blevet opretholdt.

Sag	Klagenr.	Dato	Forhold	Udfald
Mubarak v. Danmark	74411/16	22. jan. 2019	Fremme af terrorisme, 4 år, ~30 års ophold	Afvist som åbenbart grundløs
Johansen v. Danmark	27801/19	1. feb. 2022	§ 114 c/d, stk. 3, 4 år, født i DK	Afvist som åbenbart grundløs
Fateh v. Danmark	60766/19	15. feb. 2024	§ 114 c, stk. 3 (forsøg), 3 år, 22 års ophold	Afvist som åbenbart grundløs
Belgacem v. Danmark	61126/19	15. feb. 2024	§ 114 c, stk. 3 (forsøg), 3 år, 21 års ophold	Afvist som åbenbart grundløs

Den mest udførlige er **Johansen**, [Fratagelse af dansk statsborgerskab og udvisning for terrorrelaterede forbrydelser](#). Domstolen delte prøvelsen i to spor:

Vilkårlighed. EMD fastslog, at konventionen ikke rummer en selvstændig ret til statsborgerskab, men at en *vilkårlig* fratagelse kan rejse spørgsmål under art. 8. Fratagelsen var ikke vilkårlig, fordi den fulgte indfødsretslovens klare ordlyd, klageren havde haft adgang til **tre retsinstanser** med de fornødne processuelle garantier, og myndighederne handlede hurtigt og grundigt.

Konsekvenser. Afgørende var, at klageren **ikke blev statsløs** – der forelå en klar udtalelse fra de tunesiske myndigheder, og der var fundet et tunesisk pas i hans hjem. Domstolen tillagde det betydning, at klageren selv havde truffet de valg, der førte til hans situation, og at det forhold, at han havde opnået dansk statsborgerskab **ved fødsel** – i modsætning til fx *Ghoumid m.fl. mod Frankrig* – ikke ændrede bedømmelsen afgørende, henset til forbrydelsens ekstreme alvor.

For udvisningen gennemgik EMD Üner- og Maslov-kriterierne og fandt, at Højesteret havde adresseret samtlige momenter. Særligt bemærkelsesværdigt er behandlingen af **efterfølgende god adfærd**: at klageren ikke videreførte terrorvirksomhed efter hjemkomsten, at han havde studeret og udvist god opførsel i fængslet, kunne i lyset af den alvorlige forbrydelse ikke tillægges afgørende vægt.

Højesteret havde i den underliggende dom af 19. november 2018 formuleret det således:

[Klageren] har begået alvorlig terror kriminalitet, og forholdet er straffet med fængsel i 4 år. Ifølge forarbejderne til indfødsretslovens § 8 b, stk. 1, er udgangspunktet, at han skal fratages sit danske statsborgerskab, ligesom der er meget tungtvejende grunde til at udvise ham.

EMD's linje i terrorsagerne står i skarp kontrast til dens praksis om udvisning for **anden** kriminalitet, hvor Danmark gentagne gange er dømt: *Noorzae v. Denmark* (44810/20, narkotika og vold, 1 år 3 mdr., krænkelse), *Sarac v. Denmark* (19866/21, narkotika, 2 år, krænkelse) og *Miari* (2852/24, narkotika, 3 år, krænkelse). Forskellen er kriminalitetens karakter: ved terrorrelateret kriminalitet tildeles staterne en **vid skønsmargin**, fordi terrorisme i sig selv udgør en alvorlig krænkelse af menneskerettighederne, og fordi hensynet til national sikkerhed vejer tungest.

Praktisk konsekvens: en verserende EMRK-klage suspenderer ikke udsendelsen. I **Sag 72/2022**, [Fortsat varetægtsfængsling med henblik på tvangsmæssig udsendelse efter terrorstraf trods verserende EMRK-klage](#) af 19. januar 2023, opretholdt Højesteret varetægtsfængsling efter [hjemrejselovens § 14, stk. 1](#), med henblik på udsendelse af en person dømt efter § 114 e, selv om der verserede en klage i Strasbourg.

LOV

[Hjemrejseloven § 14, stk. 1](#)[Indfødsretsloven § 8b, stk. 1](#)[Straffeloven § 114c, stk. 3](#)[Straffeloven § 114d, stk. 3](#)[Straffeloven § 114e](#)

PRAKSIS	Højesteret · Fortsat varetægtsfængsling med henblik på tvangsmæssig udsendelse efter terrorstraf trods verserende EMRK-klage	19.01.2023
	Menneskerettighedsdomstolen · Fratagelse af dansk statsborgerskab og udvisning for terrorrelaterede forbrydelser (Adam Johansen mod Danmark)	01.02.2022
	Menneskerettighedsdomstolen · Fateh v. Danmark: Udvisning og fratagelse af statsborgerskab for terrorrelateret kriminalitet i overensstemmelse med EMRK	15.02.2024
	Menneskerettighedsdomstolen · Udvisning og fratagelse af statsborgerskab for forsøg på tilslutning til Islamisk Stat	15.02.2024
	Menneskerettighedsdomstolen · Europæisk Menneskerettighedsdomstol afviser klage over udvisning og fratagelse af statsborgerskab for terrorfremme (Said Abdul Salam Mubarak v. Danmark)	22.01.2019

Processuelle særtræk: PET, påtalekompetence, aktindsigt og § 15 dørlukning

Terrorsager afviger processuelt fra almindelige straffesager på flere afgørende punkter.

Påtalekompetencen ligger hos justitsministeren. [§ 118 a](#) bestemmer, at »de i §§ 111-115 og 118 omhandlede forbrydelser er i alle tilfælde genstand for offentlig påtale, der sker efter justitsministerens påbud«. [Rigsadvokatmeddelelsen om forelæggelse og indberetning](#) udmønter dette i en kæde:

Hvis statsadvokaten vurderer, at der skal rejses tiltale for overtrædelser af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, forelægger statsadvokaten sagen for Rigsadvokaten, der i givet fald forelægger sagen for Justitsministeriet.

Efterforskningen varetages som udgangspunkt af PET. Får en politikreds en anmeldelse om en mulig kapitel 12/13-forbrydelse, skal kredsens kontakte PET, som vurderer, om der er grundlag for at indlede efterforskning, jf. retsplejelovens § 742, stk. 2. PET kan efter forelæggelse for statsadvokaten aftale, at politikredsen efterforsker i samarbejde med PET – »eksempelvis [...] i sager om terrorfinansiering og andre former for støtte til terrorgrupper, hvor der ikke er behov for de særlige efterforskningskompetencer, som PET besidder«. Meddelelsen fastslår også, at NSK videregiver oplysninger til PET om mulige kapitel 12/13-overtrædelser modtaget bl.a. på baggrund af hvidvaskloven.

Blokering af hjemmesider. Sager, hvor der er grund til at antage, at der fra en hjemmeside begås en overtrædelse af §§ 114-114 i, skal forelægges PET, som vurderer grundlaget for blokering efter retsplejelovens § 791 d. Sagerne registreres på særskilt gerningskode 83188.

Aktindsigt og PET-materiale. Den centrale afgørelse er **SS-107/2021-HJR**, [Højesterets kendelse om aktindsigt i PET-materiale](#) af 23. januar 2023, i en sag om medvirken til forsøg på terrorisme efter § 114, stk. 1, nr. 1 og 6, jf. § 21, jf. § 23, jf. § 192 a. Spørgsmålet var, om retten måtte oplyse forsvareren om, at PET ikke havde yderligere materiale. Højesteret afvejede forsvarerens retssikkerhedsbehov mod hemmeligholdelseshensynet i PET-loven:

Højesteret finder, at hensynet til PET's virke tilsiger, at også en oplysning om, at PET ikke har yderligere oplysninger, kun kan videregives til forsvareren, såfremt forsvareren har krav på dette efter retsplejelovens § 729 a, stk. 3, 1. pkt.

Landsretten burde derfor ikke have videregivet oplysningen, men alene have bestemt, at forsvareren havde modtaget det materiale, politiet havde tilvejebragt til brug for sagen. Kendelsen er udtryk for et markant hemmeligholdelsesudgangspunkt: selv den negative oplysning om fravær af materiale kan afsløre PET's efterforskningsaktiviteter. Se også byrettens kendelse i samme sagskompleks, **SS-892/2021-HBK**, [Kendelse om dørlukning og afvisning af yderligere aktindsigt](#), hvor dørene blev lukket efter retsplejelovens § 29, stk. 3, nr. 4, fordi offentlig behandling ville hindre sagens oplysning på afgørende måde.

De særlige forsvarerregler i [retsplejelovens §§ 729 a-729 c](#) og agentreglerne i §§ 754 a-754 e var i spil allerede i **SS-512/2007-HJR**, og agentindsatsen var central i **SS-31801/2020-KBH**, [Dom for terrorforsøg og ulovlig våbenbesiddelse efter PET-agentindsats ved Fields](#).

Behandlingsformen. Om en kapitel 12-forbrydelse er en »politisk lovovertrædelse«, der obligatorisk skal nævningebehandles efter [retsplejelovens § 686](#), har været forelagt Højesteret efter kæretiladelse fra Procesbevillingsnævnet, jf. [Kæretiladelse om domsmands- eller nævningebehandling af straffesag om "politisk lovovertrædelse" efter straffelovens § 109](#).

Varetægtsfængsling. Terrorsagernes omfang gør langvarig varetægt reglen snarere end undtagelsen; **SS-3316/2016-FRB** angik netop fængsling ud over 1 år efter [§ 768 a](#). Efter dom fortsætter frihedsberøvelsen ofte med henblik på udsendelse efter hjemrejselovens § 14, jf. **Sag 72/2022**.

LOV	Retsplejeloven § 29, stk. 3	Retsplejeloven § 686	Retsplejeloven § 729a, stk. 3
	Retsplejeloven § 768a	Straffeloven § 114, stk. 1	Straffeloven § 118a
			Straffeloven § 192a, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets kendelse om aktindsigt i PET-materiale		23.01.2023
	Højesteret · Fortsat varetægtsfængsling med henblik på tvangsmæssig udsendelse efter terrorstraf trods verserende EMRK-klage		19.01.2023
	Højesteret · Højesterets dom i sag om forsøg på terrorisme: Stadfæstelse af dom og forhøjelse af straffe		10.04.2008
	Byretten · Dom for terrorforsøg og ulovlig våbenbesiddelse efter PET-agentindsats ved Fields		24.11.2021
	Byretten · Kendelse om dørlukning og afvisning af yderligere aktindsigt		02.06.2021
	Byretten · Forlængelse af varetægtsfængsling i sag om IS-hvervning - Kendelse fra Retten på Frederiksberg		03.04.2017
	Procesbevillingsnævnet · Procesbevillingsnævnet: Kæretiladelse om domsmands- eller nævningebehandling af straffesag om "politisk lovovertrædelse" efter straffelovens § 109		17.08.2023

§ 16 Afsoning og prøveløsladelse af terrordømte

Terrordommen får virkning langt ind i fuldbyrdelsesfasen – også på områder, der ligger uden for straffeloven.

Anbringelse. Ved en ændring af straffuldbyrdelsesloven i 2025 blev der indsat en § 23 a, som beskrevet i [Anbringelses- og overførselsvejledningen pkt. 37](#):

Efter bestemmelsen i § 23 a, stk. 1, skal fuldbyrdelse af en straf af fængsel eller forvaring for overtrædelse af straffelovens §§ 114-114 j ske ved anbringelse i en afdeling målrettet terrordømte, uanset § 23, stk. 1, 1. pkt.

Ordningen er automatisk – »uden at der skal foretages en konkret vurdering i det enkelte tilfælde« – og fraviger det geografiske nærhedsprincip. Efter det indledende ophold i vurderingsafdelingen omplaceres den dømte efter en konkret vurdering enten til en almindelig afdeling eller til den specialiserede afdeling for særligt farlige terrordømte og radikaliserede indsatte. Bemærk den præcise afgrænsning: ordningen gælder **alene** for personer dømt efter §§ 114-114 j – ikke for § 101 a eller § 136, stk. 2.

Prøveløsladelse. Ved en lovændring i 2017 blev der i [§ 38, stk. 6](#) og [§ 41, stk. 4](#) indsat en betingelse for prøveløsladelse af kapitel 12/13-dømte. [Løsladelsesvejledningen pkt. 14](#) beskriver den:

løsladelse på prøve af en person, som er dømt for overtrædelse af en af de i straffelovens kapitel 12 eller 13 omhandlede forbrydelser, og som ikke er udvist ved dom, og hvor særlige omstændigheder ikke taler imod fastsættelsen af det pågældende program [forudsætter, at den pågældende har deltaget i et program fastsat af Danmarks Fængsler med henblik på at forebygge ny ligeartet kriminalitet].

Ordningen gennemfører den nationale handlingsplan fra oktober 2016 om forebyggelse og bekæmpelse af ekstremisme og radikalisering. Tre forhold er værd at bemærke:

- Den gælder **uanset baggrunden** for kriminaliteten – det er ifølge lovbemærkningerne »ikke en betingelse, at den pådømte kriminalitet udspringer af f.eks. religiøs ekstremisme, eller at den indsatte er radikaliseret«.
- Den gælder, uanset om der er fastsat tidsbestemt straf eller fængsel på livstid.
- Den gælder **kun** dømte, der **ikke er udvist ved dom** – hvilket i praksis undtager en stor del af terrordømte, netop fordi udvisning er hovedreglen.

Efter [§ 39, stk. 4, 2. pkt.](#) og [§ 41, stk. 7, 2. pkt.](#) fastsættes tilsvarende vilkår ved selve løsladelsen.

[Løsladelsesvejledningen pkt. 57](#) beskriver, at fængselskredsen skal indhente en udtalelse fra politidirektøren, når den indsatte er dømt for terror eller anden kriminalitet omfattet af kapitel 12 eller 13, er dømt for politisk motiveret kriminalitet, eller er indberettet til Rigspolitiet på grund af bekymring for radikalisering eller ekstremisme. Afgørelsen træffes af Styrelsen for Danmarks Fængsler.

Konfiskation. [§ 75, stk. 2](#) anvendes rutinemæssigt i terrorsager – se [SS-1814/2022-OLR](#), [SS-73/2024-HJR](#) og [SS-6248/2025-GLO](#).

LOV

[Straffeloven § 38, stk. 6](#)
[Straffeloven § 39, stk. 4](#)
[Straffeloven § 41, stk. 4, 7](#)
[Straffeloven § 75, stk. 2](#)
[Straffeloven § 81a](#)

PRAKSIS

Højesteret · Hvervning og fremme af terrorsammenslutningen Feuerkrieg Division (FKD) – Strafudmåling for en 15-årig 14.03.2025

Landsretten · Stadfæstelse af domme for terrorforsøg med TATP, brandstiftelse og finansiering af Islamisk Stat 23.05.2024

Byretten · Retten i Glostrup: 6 års fængsel for fremme af Terrorsammenslutnings terrorvirksomhed på Telegram – sag om § 114 e og grænsen for ytringsfrihed 20.04.2026

§ 17 Sammenfatning: hvad praksis viser

Efter en gennemgang af praksis fra Højesteret, landsretterne, byretterne og EMD tegner der sig seks hovedlinjer.

1. Terrorforsættet er reelt – men bevises typisk gennem gerningsmandens egne spor. Domstolene tager forsætskravet alvorligt; byretten frifandt i Feuerkrieg-sagen for selvhvervning, fordi der ikke var konkrete forberedelseshandlinger. Men i praksis løftes forsættet næsten altid gennem tiltaltes egne ytringer, det beslaglagte materiale og CTA-erklæringer – og landsretten nåede da også modsat resultat på grundlag af ytringerne alene.

2. Politisk sympati med sagen fritager ikke. Efter **SS-30/2024-HJR** er det slået fast, at handlinger rettet mod et totalitært regime ikke i sig selv falder uden for § 114. Den indskrænkende fortolkning, som rammeafgørelsens præambel og Rådets erklæring 109/2002 tilsiger, er reel, men snæver: den kræver, at organisationen i det hele eller hovedsageligt sigter mod at udbrede demokratiske værdier, og at midlerne står mål hermed.

3. Strafniveauet er markant hævet – og rammer loftet. Efter **lov nr. 883 af 16. juni 2020** straffes forsøg på terrorisme ved bombesprængning og manddrab som udgangspunkt med 16 år, dvs. maksimum efter § 33, stk.

1. **SS-25/2023-OLR** viser, at niveauet realiseres i praksis. Forhøjelsen på »omkring det halve« kan altså ikke gennemføres fuldt ud i de groveste sager – den absorberes af strafferammeloftet.

4. Ung alder virker – men kun til et punkt. **SS-73/2024-HJR** er den vigtigste udmålingsdom efter skærpelsen. En 15½-årig med ledende rolle, men uden udført terrorhandling og uden nogen skade, fik 5 år, hvor anklagemyndigheden påstod 7½-8 år og vurderede voksenniveauet til 9-10 år. Kontaktforbuddet fulgte straffens længde ned til 5 år efter forarbejdernes trappestigemodel.

5. Følgeretsvirkningerne er ofte hårdere end straffen. Frakendelse af indfødsret efter [indfødsretslovens § 8 b, stk. 1](#) er udgangspunktet ved 2 års fængsel eller derover, og udvisning for bestandig følger typisk. Kun statsløshed er en absolut spærring; tilknytning til Danmark – også fødsel og hele opvæksten her, jf. **Sag 119/2017** – er det ikke. Den eneste påviste undtagelse for udvisningen går gennem TEUF art. 20 og afhængighedsforholdet til mindreårige unionsborgere, jf. **SS-112/2023-HJR** – og selv den kan overvindes ved kriminalitet af kapitel 12/13-karakter, jf. **SS-30/2024-HJR**.

6. Strasbourg giver ikke medhold i terrorsagerne. Fire danske terrorsager, fire afvisninger som åbenbart grundløse. Kontrasten til narkotika- og voldssagerne, hvor Danmark gentagne gange er dømt, viser, at kriminalitetens karakter er den afgørende variabel: terrorisme udløser en vid skønsmargin.

Retstilstandens aktualitet. Straffeloven er konsolideret pr. 14. november 2025, og der er ingen vedtagne, endnu ikke konsoliderede ændringer til § 114. Det væsentligste udestående er, at praksis efter 2020-skærpelsen fortsat er tynd: [betænkning nr. 1581/2023 om strafudmåling](#) konstaterede, at der da kun forelå én dom med gerningstidspunkt efter lovændringen. Domme som **SS-73/2024-HJR** og **SS-6248/2025-GLO** er derfor de første egentlige pejlemærker for, hvordan lovgivers anvisning om at forhøje niveauet med det halve slår igennem i konkret udmåling.

Afgrænsning. Fremmedkriger-sporet og hjemtagelse fra al-Hol og Roj behandles under [fremmedkrigere-](#); sanktionsovertrædelser under [sanktionsovertrædelser-rusland-iran](#); banderelaterede konflikter uden terrorforsæt under [organiseret-bandekriminalitet](#); og det selvstændige § 114-udmålingsspor under [terrorismestraftelevn-114](#).

— — — **Straffeloven § 114, stk. 1**

PRAKSIS	Højesteret · Hvervning og fremme af terrorsammenslutningen Feuerkrieg Division (FKD) – Strafadmåling for en 15-årig	14.03.2025
	Højesteret · Højesterets dom om terrorfinansiering, spionage og frakendelse af statsborgerskab i sag om iransk modstandskamp	05.12.2024
	Højesteret · Frakendelse af dansk indfødsret for fremme af Islamisk Stat, men ikke udvisning af hensyn til børn (TEUF art. 20)	30.04.2024
	Højesteret · Frakendelse af dansk indfødsret og udvisning af dobbelt statsborger dømt for terrorrekruttering og -finansiering	14.11.2017
	Menneskerettighedsdomstolen · Fratagelse af dansk statsborgerskab og udvisning for terrorrelaterede forbrydelser (Adam Johansen mod Danmark)	01.02.2022
	Landsretten · Stadfæstelse af 16 års fængsel og udvisning for forsøg på terrorisme og terrorfinansiering	14.05.2024
	Byretten · Retten i Glostrup: 6 års fængsel for fremme af Terrorsammenslutnings terrorvirksomhed på Telegram – sag om § 114 e og grænsen for ytringsfrihed	20.04.2026

REFERENCE Lovgrundlag 10 paragraffer

Indfødsretsloven § 8b	stk. 1	Straffeloven § 79b	stk. 1-3
Straffeloven § 101a	stk. 1, 2	Straffeloven § 114	stk. 1-3
Straffeloven § 114a		Straffeloven § 114b	
Straffeloven § 114c	stk. 1-3	Straffeloven § 114e	
Straffeloven § 114j	stk. 1-5	Straffeloven § 136	stk. 2

MATERIALE Citerede afgørelser 35 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		12
14.03.2025	Hvervning og fremme af terrorsammenslutningen Feuerkrieg Division (FKD) – Strafadmåling for en 15-årig	73-2024
14.03.2025	Ungdomsterrorist dømt for tilslutning til Feuerkrieg Division (FKD) – Højesteret nedsætter straffen til 5 års fængsel	AM2025.03.14H
05.12.2024	Højesterets dom om terrorfinansiering, spionage og frakendelse af statsborgerskab i sag om iransk modstandskamp	30/2024
30.04.2024	Frakendelse af dansk indfødsret for fremme af Islamisk Stat, men ikke udvisning af hensyn til børn (TEUF art. 20)	112-2023
23.02.2024	Højesteret frifinder blogger for offentliggørelse af billede af terroroffer med henvisning til ytringsfrihed	4781-5753
23.01.2023	Højesterets kendelse om aktindsigt i PET-materiale	2731-3253
19.01.2023	Fortsat varetægtsfængsling med henblik på tvangsmæssig udsendelse efter terrorstraf trods verserende EMRK-klage	72/2022

10.09.2021	Terrordom: Fængsel i 10 år for medvirken til terror ved køb af termiske kameraer til IS	Sag 16/2021
06.01.2020	Højesteretsdom om offentlig billigelse af terrorisme på Facebook	116-2019
27.08.2019	Dom for overtrædelse af indrejseforbud efter straffelovens § 114 j	343-388
14.11.2017	Frakendelse af dansk indfødsret og udvisning af dobbelt statsborger dømt for terrorrekruttering og -finansiering	Sag 119/2017
10.04.2008	Højesterets dom i sag om forsøg på terrorisme: Stadfæstelse af dom og forhøjelse af straffe	4466-5362
MENNESKERETTIGHEDSDOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL		1
01.02.2022	Fratagelse af dansk statsborgerskab og udvisning for terrorrelaterede forbrydelser (Adam Johansen mod Danmark)	27801/19
LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS		10
22.09.2025	Landsretten skærpede straf for billigelse af terror på Facebook til 60 dages betinget fængsel	10034-11750
17.12.2024	Dom for terrorisme, tilslutning til IS og overtrædelse af rejseforbud; straffens længde	6899-8287
23.05.2024	Stadfæstelse af domme for terrorforsøg med TATP, brandstiftelse og finansiering af Islamisk Stat	5956-7123
14.05.2024	Stadfæstelse af 16 års fængsel og udvisning for forsøg på terrorisme og terrorfinansiering	5641-6747
04.09.2023	Landsrettens dom i sag om fremme af terrorisme og finansiering af IS	3762-4518
12.01.2023	Dom for terrorhvervning: 5 års fængsel, frakendelse af dansk indfødsret og udvisning for hvervning til ISIL	4535-5437
19.12.2022	Dom for overtrædelse af straffelovens § 114 e og § 114 j - skærpelse af straf	3531-4200
14.12.2022	Landsretten skærper straf til 12 års fængsel for forsøg på terrorisme ved våbenanskaffelse	2421-2891
11.04.2022	Østre Landsrets Dom om Fratagelse af Dansk Indfødsret for IS-Tilhænger	1866-2222
22.06.2011	Dom om forsøg på terrorisme og manddrab efter Straffelovens § 114 og § 237	3020-3574
BYRETTEEN · FØRSTE INSTANS		6
20.04.2026	Retten i Glostrup: 6 års fængsel for fremme af Terrorsammenslutnings terrorvirksomhed på Telegram – sag om § 114 e og grænsen for ytringsfrihed	10743-12769
22.02.2024	Dom for billigelse af terrorisme: Snapchat-opslag om Hamas' angreb	4854-5855
01.06.2022	Dom for forsøg på terrorisme, ildspåsættelse og finansiering af terror	5946-7107
24.11.2021	Dom for terrorforsøg og ulovlig våbenbesiddelse efter PET-agentindsats ved Fields	258-298
02.06.2021	Kendelse om dørlukning og afvisning af yderligere aktindsigt	2635-3138

03.04.2017 Forlængelse af varetægtsfængsling i sag om IS-hvervning - Kendelse fra Retten på Frederiksberg 858-962

MENNESKERETTIGHEDSDOMSTOLEN · SPECIALRET

3

15.02.2024 Udvisning og fratagelse af statsborgerskab for forsøg på tilslutning til Islamisk Stat 61126/19

15.02.2024 Fateh v. Danmark: Udvisning og fratagelse af statsborgerskab for terrorrelateret kriminalitet i overensstemmelse med EMRK 60766/19

22.01.2019 Europæisk Menneskerettighedsdomstol afviser klage over udvisning og fratagelse af statsborgerskab for terrorfremme (Said Abdul Salam Mubarak v. Danmark) 74411/16

PROCESBEVILLINGSNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

3

30.09.2024 3.-instansbevilling i terrrorsag mod 15-årig om hvervning til og fremme af Feuerkrieg Division – navnlig strafudmålingen 24/14343

02.05.2024 Procesbevillingsnævnet meddeler 3.-instansbevilling i terrrorsag om ASMLA-medlemmers bistand til væbnet gren og fortolkningen af straffelovens § 114 24/02503

17.08.2023 Procesbevillingsnævnet: Kæretilladelse om domsmands- eller nævningebehandling af straffesag om "politisk lovovertrædelse" efter straffelovens § 109

FORARBEJDE Betænkninger

3 referencer

Straffelovrådets betænkning om det strafferetlige værn mod terrorisme

nr. 1474 · 2006 · Justitsministeriet

Ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark – Betænkning nr. 1573, Del 2, afgivet af Ytringsfrihedskommissionen

nr. 1573 · 2020 · Justitsministeriet

Betænkning om strafudmåling

nr. 1581 · 2023 · Justitsministeriet